

Preek 735 (1 Joh.3.1)

- Welkom en mededelingen
- Votum en zegen
- PVN 84 (Wat hou ik van uw huis, goed om bij God te zijn)
- Gebed
- Bijbellezing 1 Joh 2,23-3,2a
- Ps.146,1 en 5 (NPB)
- Halleluja! Heel mijn leven zal ik zingen voor de ^{HEER}.
Hem wil ik mijn liefde geven,
telkens weer en telkens meer!
Zingen wil ik dag aan dag
en Hem prijzen vol ontzag.
- 5. Tot het einde van de tijden
heerst de ^{HEER} met overmacht.
Sions God blijft alles leiden;
Hij regeert in elk geslacht.
Eeuwig zing ik tot zijn eer:
Halleluja, loof de ^{HEER}!
- Preek 1 Joh.3,1-2a

Bedenk toch hoe groot

Wie weet waar het hoogste gebouw ter wereld staat?

...

Het is de toren van Dubai.

Dia

Gebouwd 2004-2007 (3 jaar) en 825 m. hoog.

Dat zijn 8 martintoren (96,8 m) boven op elkaar.

Dia

Je wist het misschien wel, maar het stond je niet helder voor de geest.
Nu je het gezien hebt en bij stilgestaan hebt weet je het weer: wauw, wat een enorm groot gebouw daar in Dubai

Wie is de beste voetballer ter wereld?

...

Dat is Lionel Messi.

Dia

Als je op Youtube kijkt zie je daar een filmpje met zijn mooiste doelpunten: Wauw, wat een onvoorstelbaar begaafde voetballer is die Messi

Waarom begin ik zo?

Omdat Johannes ook zo begint.

Dit hoofdstuk van zijn rondzendbrief aan meerdere kerken begint met een soort uitroep: 'Je wist het misschien wel, maar sta er weer es bewust bij stil!'

'Wat ik zeg is zó iets indrukwekkends!'

'Zó fantastisch!'

Johannes loopt al wat langer mee en kent als geen ander het geestelijke leven.

'*Geloven*', '*God kennen*', '*vergeving van zonden*', we weten het allemaal wel.

Maar hoe bijzónder het is, daar staan we vaak nauwelijks bij stil.

Wij vinden het gewoon.

Voorals als we daar van jongs af aan mee groot geworden zijn.

We zijn in die dingen opgevoed en opgegroeid en wij verwonderen ons er niet meer over.

Je merkt dat vaak als je iemand ontmoet die het geloof van huis uit niet kent, maar op een later moment in zijn leven tot geloof is gekomen.

Het scheelt niet veel of hij loopt de hele dag te zingen en hij praat nergens liever over.

... zó rijk voelt hij zich met zijn geloof in God.

Nou díe verwondering, die wil Johannes met zijn brief bij ons weer aanwakkeren.

Wauw, man, `kijk toch eens!

Dia

'Bedenk toch hoe groot de liefde is die de Vader ons heeft geschonken'. Wij worden kinderen van God genoemd.'

Kinderen van God

'Kind van God zijn' dat is zó iets ongelooflijks.

Johannes gebruikt hier het woord 'God' en niet 'Heer'.

Daarmee wil hij vooral de aandacht op de majesteit van God vestigen.

God... dat is degene die niet aan grenzen gebonden is.

Die de planeten en melkwegstelsels met hun duizelingwekkende afmetingen en afstanden in de vingers heeft.

Dia

Voor wie de zon met zijn onwaarschijnlijke hitte er niet toe doet.

Voor wie immense volken als een stofje aan een emmer zijn.

God, overal aanwezig, volkomen wijs, alles kunnend, bron van leven.

Dat is zó gigantisch.

En van die God mag jij kind zijn.

Dia

Kind - van - God... in deze uitdrukking staat het meest intieme en het meest verwijderde zomaar vlak naast elkaar.

Johannes brengt God zo dichtbij.

Hij is onze Papa.

De hemel is ons ouderlijk huis.

Niet voor te stellen.

Ring ring (mobiel gaat, MMT)

Met Sieds de Jong.

Oh, hi Donald, how are you?

Yes I'm fine, i'm preaching at this moment in Leek.

Thank you, Joke is also doing well.

How's Melania?

And your daughter Milanka en Jared?

Yes indeed, we're living in Drachten.
That's in the north of Netherlands.
Well, I can't get my congregation waiting any longer.
Thanks for your call.
See you soon Donald.

...

Niet geloofwaardig he, zo vertrouwelijk omgaan met de machtigste man op de aarde.

Dat onwaarschijnlijke klinkt in onze tekst ook zo.

Johannes zorgt daarin voor een vertrouwelijkheid die niemand voor mogelijk houdt.

Maar die toch waar is: **kind... van... God!**

Ik heb een trouwe en machtige Vader in de hemel.

Die mij met alle goeds wil verzorgen en het kwaad van mij wil weren of ten goede wil keren.

Dat geeft in mijn leven ongelooflijk veel houvast en perspectief.

Dat klinkt zo ongelooflijk, dat het ook moeilijk te geloven is.

't Is te mooi om waar te zijn'

'Ik voel me bepaald geen kind'

'Ik hoor niet tot de uitgekozenen'

'Het is niet voor mij'

Dat weet Johannes ook.

En daar gaat t'ie ook op in.

Op drie manieren maar liefst onderbouwt hij zijn stelling waar hij zijn brief mee begint (3 G's. (internetverbinding) **Geliefd**, **Geschonken**, **Genoemd**

1. Geliefd

Allerst door de mensen aan wie hij schrijft in vers 2 aan te spreken met '*geliefde broeders en zusters*'.

Dat gold toen, maar dat geldt vandaag nog.

'*geliefde broeders en zusters*'.

Dat klinkt wat plechtig, wat stijfjes ook.

Dia

Het is toch veel persoonlijker en plezieriger als ik jullie zou aanspreken met '*lieve mensen*'.

Dat klinkt misschien wel aardiger maar het is het niet.

Er zit namelijk een belangrijk verschil tussen *'lief zijn'* en *'geliefd zijn'*.

Niet ieder die geliefd is, is ook lief.

Je hebt nukkige en soms ook ronduit vervélende mensen... maar die toch geliefd zijn, door hun ouders bijvoorbeeld of door hun partner.

Als Johannes dan ook dat plechtige woord *'geliefd'* gebruikt dan doet hij dat expres.

Hij wil ons eraan herinneren dat wij, hoe weinig lief ons karakter misschien ook is, ons van alles bij onszelf misschien ook tegenstaat en valt, wij tóch bij en door God de Vader *'geliefd'* zijn.

Dia

Gods liefde voor ons is niet gebaseerd op kwaliteiten of karaktertrekken of bijzondere prestaties van ons.

't Is zomaar (omdat God dat wil), gratis, genade!

'Geliefde broeders en zusters' ... woorden om op een goudschaaltje te wegen.

Geschonken

Maar Johannes maakt het nóg wat konkreter.

Dia

'Bedenk toch hoe groot de liefde is die de Vader ons heeft geschonken.'

Wij worden kinderen van God genoemd.'

Dat klinkt wat omslachtig.

Waarom zegt hij niet gewoon:

Dia

'Bedenk toch hoe lief God ons heeft dat wij kinderen van God genoemd worden?'

Waarom wordt er door hem gezegd dat God ons zijn liefde **geschonken'** heeft?

Dia

Omdat hij op die manier – als we nadenken over ons kind-van-God zijn, onze gedachten wat bij onszelf weg wil houden en ze te richten op Jezus Christus.

Hem heeft God namelijk *'geschonken'* en in Hem is de liefde van God concreet geworden.

Wanneer weet je zeker of iemand je liefheeft?

Dat hoor je... dat merk je... dat zie je.

Als hij het niet bij woorden alleen laat... maar ook concreet invult.

Nou, bij God hebben zijn gevoelens van liefde concreet vorm gekregen in het geschenk van zijn Zoon.

Paulus schrijft aan de kerk in Korinte: *'Ik dank mijn God altijd voor u, omdat hij u in Christus Jezus zijn genade heeft geschonken'* (1 Kor.1:4).

Drie woorden: *genade, geschonken, in Christus Jezus.*

Dezelfde woorden gebruikt hij ook in zijn brief aan de kerk in Efeze. Daar heeft hij het over:

Dia

'De grootheid van Gods genade, ons geschonken in zijn geliefde Zoon' (Ef.1:6).

Da's het tweede waarmee Johannes laat zien hoe gróót Gods liefde voor ons is.

Hoe verbazingwekkend dat geschenk!

Even tussen twee haakjes: het laat ook zien hoe hoog wij over onszelf mogen denken.

Wij keken vroeger altijd naar de serie 'De man van zes miljoen'.

Dia

Die man had een bionische arm en daar kon hij allerlei dingen mee doen.

Die arm kostte 6 miljoen. Vandaar die naam.

Dat zijn nu bedragen van niks.

Denk aan voetballers.

Dia

Neymar van Barcelona is voor 222 miljoen verkocht aan Paris St.Germain

222 miljoen, dat zegt wel wat.

Maar nu wij:

Dia

'U weet immers dat u niet met zoiets vergankelijk als zilver of goud bent vrijgekocht uit het zinloze leven dat u van uw voorouders had geërfd, maar met kostbaar bloed, van Christus. (1 Pt.1:18-19).

God heeft ons zijn liefde in Christus Jezus geschonken.

Iets kostbaarders is er niet.

Dat mag dan ook onze eigenwaarde bepalen.

Jij bent meer geliefd dan je ooit zult kunnen beseffen...

... door iemand die voor je stierf.

Dia

Op grond daarvan mogen en moeten wij onszelf serieus nemen.

Wie last heeft van minderwaardigheidsgevoelens moet zichzelf eens de vraag stellen wat God er nog méér aan had moeten doen om ons onze eigenwaarde te doen beseffen.

'God heeft aan ons zóveel waarde gehecht dat Hij zijn eigen Zoon voor ons overgegeven heeft'.

Twijfel dus nooit aan Gods liefde voor jou en ook aan je eigenwaarde.

2. Genoemd

'Wij worden kinderen van God genoemd'.

Dia

Ook hier valt weer iets op aan de manier van zeggen.

Waarom zegt Johannes niet gewoon *'wij zijn kinderen van God'?*

Dia

Wat hij hier schrijft klinkt toch zwakker?

Je kunt immers wel 'kind van God' genoemd worden, maar daarmee ben je het nog niet.

Regelmatig duikt er in de pers iemand op die zegt dat hij het kind van een of andere beroemdheid is.

Ik ben een kind van... prins Bernhard.

Ik ben een kind van... Boris Becker

Ik ben een kind van... koning Albert

Dat kun je wel zeggen, maar daarmee is het nog niet zo.

Bewijs het eerst maar es.

Doe maar een DNA test. enz.

Dat zou je ook tegen Johannes kunnen zeggen (en tegen jezelf): *'Wij worden kinderen van God 'genoemd', maar is het ook echt zo?*

Moet ik mezelf niet eerst waarmaken?

Nee, in dit geval niet.

Zowel het Hebreeuws als het Grieks, hebben voor *'noemen'* en *'(uit)roepen'* éézelfde woord.

Johannes gebruikt hier de passieve vorm: *'worden geroepen'*

Je kunt dus ook zeggen:

Dia

wij worden *uitgeroepen tot Gods kinderen*.

Door wie...?

Door God!

God Zelf **roept ons uit** tot Zijn kinderen.

Hij zegt het!

Dát is beslissend.

Als God roept... dan gebeurt dat.

Dia

*'Wanneer ik de sterren **roep**... treden ze aan'* (Jes.48:13).

Dia

*'Ik **roep** de volken van alle koninkrijken uit het noorden op... ze zullen dit land binnenvallen en hun tronen voor de poorten van Jeruzalem zetten'* (Jer.1:15).

Wie weet er een plaats in de Bijbel waar God iets geroepen heeft, maar waarbij het niet gebeurde?

Nee hè...? die is er ook niet!

Als God uitroept is dat onherroepelijk een feit!

Dáárom staat er: *'Wij worden kinderen van God genoemd... en wij zijn het ook'*.

Dia

Als Johannes zegt dat wij Gods kind zijn, beoordeelt hij ons niet naar wat **wij** ervan gemaakt hebben.

Maar hij ziet ons in het licht van wat **Gód** over ons gezegd en uitgeroepen heeft.

God zegt tegen jou: jij bent mijn kind!

Dáárom hoef jij daar nooit aan te twijfelen.

Van jezelf is die twijfel er zomaar en die zal ook altijd weer boven komen.

Je geweten zal er zich altijd tegen willen verzetten.

Maar nu Hij Zelf het gezegd heeft, heb jij het recht en de bevoegdheid Hem dat na te zeggen.

'Gód zegt dat ik zijn kind ben', als **Hij** mij zo noemt dan **bén** ik het ook, dan mag ik Hem niet beledigen door het in twijfel te trekken'.

Ik ben Gods kind. Waarom? Omdat **Hij** het heeft gezegd.

Omdat God die twijfel van ons toch heel goed kent heeft Hij met Pinksteren ons zijn Geest gegeven.

Hij herinnert ons ons steeds weer aan de rijkdom die we in Christus hebben.

Dia

‘Omdat u zijn kinderen bent, heeft God ons de Geest van zijn Zoon gegeven, die ‘Abba, Vader’ roept’ (Gal.4:6).

Zoals nu.

Betrouwbaarder kan het niet.

Dia

De Vader *roept uit* dat je Gods kind bent

De Zoon *bewerkt* dat je Gods kind bent

De heilige Geest *verzekert* dat je Gods kind bent

- **Ps. 103,4,5,7 (NBV)** (De ^{HEER} zal als een vader voor ons zorgen. In zijn ontferming houdt Hij ons geborgen).

4. Gods goedheid gaat het hemelblauw te boven voor wie Hem dienen en in Hem geloven. Veel verder dan wij mensen kunnen gaan van oost naar west, verwijdert Hij de zonden. Door niemand worden ze teruggevonden; zelfs niet door God: Hij denkt er nooit meer aan.

5. De ^{HEER} zal als een vader voor ons zorgen. In zijn ontferming houdt Hij ons geborgen. Hij kent wie van Hem houden, groot en klein want Hij is zelf de schepper van het leven. Zijn eigen adem heeft Hij ons gegeven. Hij weet hoe kwetsbaar en hoe zwak wij zijn.

7. Het leven telt slechts jaren, maanden, uren. De trouw van God zal echter eeuwig duren voor wie op Hem al zijn verwachting stelt. Hij laat aan ieder kind dat wordt geboren zijn wetten en verbondsbeloften horen. Voortdurend wordt zijn liefde doorverteld.

- **Gez.161 (=gelbel)**
- **Gebed**
- **Collecte**

- **LvK 477,1 en 2 (Geest van hierboven)**